

Lovforslaget rører ved, er af en saa omfattende Natur, at hvis der skulde gøres store Fremstrid i disse Forhold, maatte der gribes ganske anderledes dybt ind, end der her er Tale om at gøre. Men trods det, at Lovforslaget ikke tilsigter at gribe dybt ind i disse Forhold, maa man dog betragte det som et Fremstrid, idet den Ret, som Politiet hidtil har haft til at kunne indsatte Fruentimmer i offentlige Huse, skal bortfalde. Den nuværende Bestemmelse, som Lovforslaget saaledes tilsigter at ophæve, lyder saaledes: „Dog kan det ikke paalægges hende at tage Ophold i et offentligt Hus, medmindre hendes senere Opførelse gør en saadan Forholdsregel nødvendig“. Man vil altsaa se, at den nugældende Lovgivning ikke giver Politiet en ubetinget Ret til at kunne indlægge Kvinder i offentlige Huse, men kun naar den vedkommendes Opførelse er af en saadan Natur, at den gør denne Forholdsregel nødvendig. Hvorvidt det i alle Tilfælde, hvor Fruentimmer ere blevne indlagte i offentlige Huse, har været nødvendigt at foretage dette Skridt, ved jeg ikke noget om, jeg har ikke set nogen Undersøgelse af den Art, men det forekommer mig, at et saadant Forhold burde undersøges, i alt Fald kunde det jo tænkes, at der kunde blive indlagt Kvinder i offentlige Huse, hvis Opførelse ikke havde været saaledes, at det ubetinget var nødvendigt at indlægge dem. Det skal jeg dog ikke komme videre ind paa. Jeg har kun omtalt det for at paavise, at Politiets Ret i saadanne Tilfælde ikke er aldeles ubetinget, men kun givet under visse Forudsætninger, og da jeg slutter mig til den Opfattelse, at saadanne Tvangsindlæggelser i offentlige Huse ere aldeles forkastelige, kan jeg ikke andet end betragte det som et Fremstrid, at denne Ret for Politiet ophæves. — Efter at Lovforslaget var behandlet i det Udvalg, som blev nedsat af Tinget, kom det til at foreligge ved 2den Behandling i en anden Skikkelse. Ogsaa med Hensyn til denne blev det af forskellige Talere udtalt, at Lovforslaget i denne Form var et Fremstrid, omend kun et lille Fremstrid. Ganske vist lagde jeg Mærke til, at den ærede Justitsminister udtalte sig tvivlsomt om, hvorvidt det overhovedet kunde betragtes som et Fremstrid, men fra de øvrige Taleres Side blev det udtalt, at det var et Fremstrid. Jeg vil heller ikke benægte, at der i Lovforslaget ligger et Fremstrid fra de bestaaende Forhold, og jeg ser navnlig et Fremstrid deri, at den Bestemmelse, der indeholdes i det Lovforslag, vi fik fra Folketinget, er blevet udvidet derhen, at det ikke alene er forbudt Politiet at indlægge Fruentimmer i

offentlige Huse, men at det endog fuldstændig er forbudt Fruentimmer under 18 Aar at tage Ophold paa saadanne Steder, og at, naar dette Forbud overtrædes, vil saavel vedkommende Fruentimmer, som den, der tager hende til Huse, blive straffet efter Lovforslagets § 3. Naar jeg ser bort fra Straffebestemmelserne, som jeg senere skal komme til at omtale, anser jeg ogsaa den sidstnævnte Bestemmelse for at være et Skridt hen imod noget bedre. Lovforslagets § 2 slutter sig jo nu til Lovforslaget, som det er kommet fra Folketinget. Den Bestemmelse kan jeg altsaa heller ikke andet end betragte som et Fremstrid over for det bestaaende Forhold.

Med Hensyn til § 3 staar det derimod for mig som noget tvivlsomt, om man egentlig bør gaa til at indføre en saadan Paragraf i vor Lovgivning. Jeg vil selvfølgelig ikke benægte, at der bør være Straffebestemmelser, hvor der er Love og Regulativer, som skulle overholdes. Det er klart, at for at skaffe disse Love og Regulativer Respekt, er man nødt til at have Straffebestemmelser, der kunne ramme dem, som overtræde dem. Saadanne Straffebestemmelser har man ogsaa tidligere haft, men hvad her foreligger, er en Udvidelse af dem. I saa Henseende er jeg ikke klar over, hvorvidt det virkelig kan siges at være nødvendigt at gaa til en saadan Udvidelse af de bestaaende Straffebestemmelser. For mig staar det saaledes, at det vistnok ikke kan siges at være nødvendigt, og at det vistnok ikke vil være rigtigt at foretage en saadan Udvidelse, men at derunder alle Omstændigheder maa være gaaet en nøjagtig Undersøgelse af Forholdene forud, saa at man klart og bestemt kan vide, hvilken Virkning en saadan Udvidelse vil faa, om man virkelig naar det MaaL, man tilsigter dermed. Hvad der skulde naas ved denne Lov, er jo, at Antallet af dem, der opholde sig i offentlige Huse, skulde søges indskrænket, men det ærede 2det Medlem for 7de Kreds (Bjerre), der havde Ordet ved 2den Behandling, fremkom med en Udtalelse, der syntes at pege i modsat Retning, idet han, saa vidt jeg erindrer, gjorde gældende, at det maatte kunne tænkes, at vedkommende Kvinder vilde foretrække Indlæggelsen i et offentligt Hus fremfor at underkaste sig den Straffebestemmelse, her er foreskrevet, og hvis det skulde blive Virkningen af denne § 3, saa ser jeg ikke, hvad der er naaet ved, at man giver denne Lov, saa ser jeg ikke rettere, end at man i Stedet for at opnaa en Indskrænkning i Antallet af de Kvinder, der bebo offentlige Huse, risikerer, at man tværtimod kommer til at forøge deres Antal,